

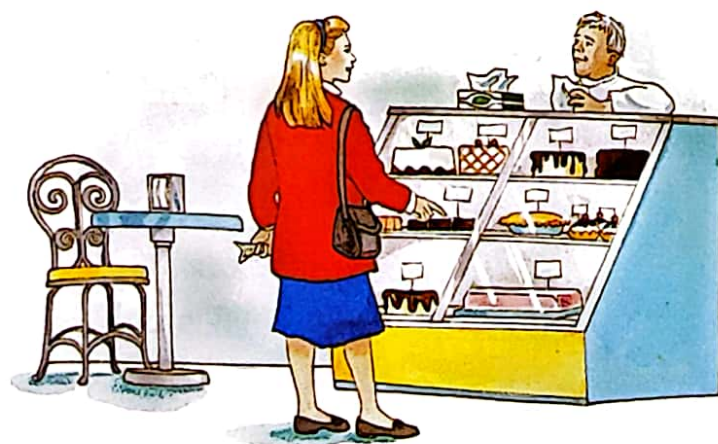

سفر پول

مکس به فروشگاه اسباب بازی می رود.
او اسکناس یک دلاری را می دهد و یک بادکنک می گیرد.

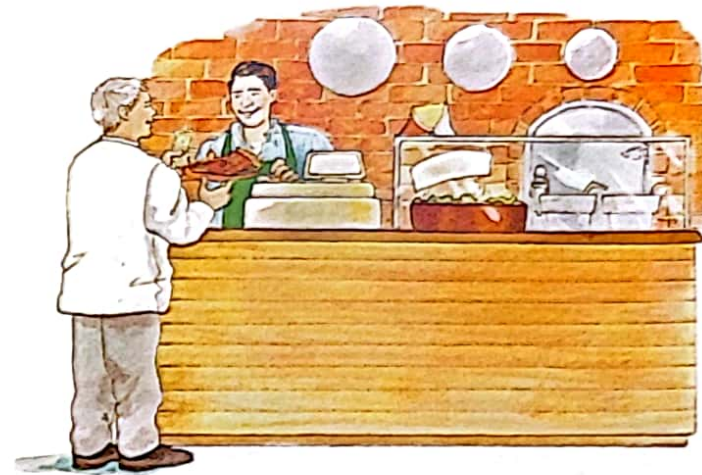

صاحب فروشگاه اسباب بازی، به شیرینی فروشی می رود.
او یک دلار را می دهد و یک تکه کیک شکلاتی می گیرد.

امروز تولد مکس است.
عمو جک به او یک اسکناس یک دلاری هدیه می دهد.

چرخ چرخ، پول در گردش است.
 از عمو جک
 - به مکس
 - به صاحب فروشگاه اسباب بازی
 - به قناد
 - و برگشت به عمو جک
 بادکنک، کیک شکلاتی، پیتزا
 ماهر چیزی را که بخواهیم با پول می خریم.

قناد به پیتزافروشی عمو جک می رود.
 او یک دلار را می دهد و یک برش پیتزا می گیرد.

در زمان‌های قدیم پول وجود نداشت. مردم نیازهایشان را یا می‌ساختند یا می‌کاشتند.
کم‌کم اوضاع تغییر کرد و از آن به بعد هرکس کار خاصی را انجام داد.
کشاورزان کشاورزی کردند.
شکارچی‌ها شکار کردند.
خیاط‌ها لباس دوختند.
چوب‌برها هم چوب بریدند.

حالا مردم به چیزهای دیگری نیاز داشتند. برای همین شروع به دادوستد کردند.
- سیب‌زمینی در ازای پارچه
- ماهی در ازای گوشت
- یا هیزم در ازای پوست حیوانات.

صدف

مردم شروع به جمع‌آوری صدف کردند. آنها در ازای چیزهایی که می‌خواستند صدف می‌دادند.

مهره‌های صدفی

پول حلقه‌ای

میخ سرپهن

هر چیزی که مردم با آن چیزی را مبادله کنند پول نامیده می‌شود. صدف‌ها یکی از شکل‌های اولیه‌ی پول بودند.

اما مبادله همیشه راحت نبود. کشاورزی را در نظر بگیرید که یک کت جدید می‌خواست. و خیاطی که یک گاو می‌خواست. کشاورز می‌گفت: «یک گاو در ازای یک کت؟ این مبادله‌ی خوبی نیست. ارزش یک گاو از یک کت بیشتر است.» بعد فکری به ذهن بعضی‌ها رسید. آنها گفتند: «بیایید با صدف‌ها معامله کنیم! همه صدف‌ها را دوست داریم و صدف‌ها ارزش زیادی دارند؛ چون پیدا کردنشان کار سختی است.»

سرخ پوست‌ها از مهره‌هایی استفاده می‌کردند که مخصوص ساخت کمربندهای صدفی بود.

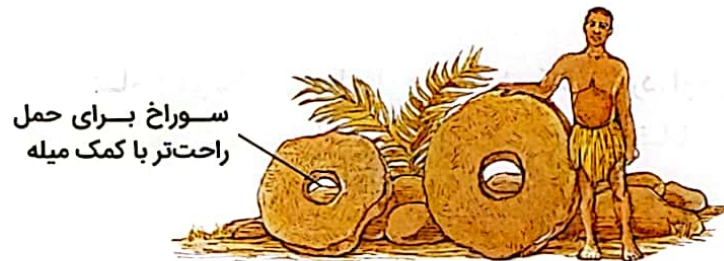
نوارهایی از جنس ساقه‌ی نیشکر برای نگهداری نمک

افریقایی‌ها از سنگ نمک استفاده می‌کردند.

مکزیکایی‌ها از دانه‌ی گیاهان استفاده می‌کردند.

در جزیره‌ی یاپ، مردم از حلقه‌های سنگی بزرگ استفاده می‌کردند.

در جزیره‌های سانتا کروز مردم از پرهای قرمز استفاده می‌کردند.

حالا کشاورز می‌توانست با پول صدفی‌اش کت بخرد. او می‌توانست برای خرید یک کت به خیاط سه عدد صدف بدهد و خیاط می‌توانست با پول صدفی خود گاو بخرد. او می‌توانست برای خرید یک گاو، ده صدف به کشاورز بدهد.

مردم در چین باستان از صدف به عنوان پول استفاده می‌کردند. اما بقیه‌ی مردم دنیا از چیزهای دیگری استفاده می‌کردند.

خیلی‌ها هم از فلز به عنوان پول استفاده می‌کردند. فلز شکل‌ها و حالت‌های گوناگونی داشت. پول فلزی شبیه به یکی از این وسیله‌ها بود:

پول مسی به شکل تبر. متعلق به مکزیک

تبر

سکه‌های چین باستان از جنس برنز و به شکل کج‌بیل. قرن ۶، قبل از میلاد مسیح

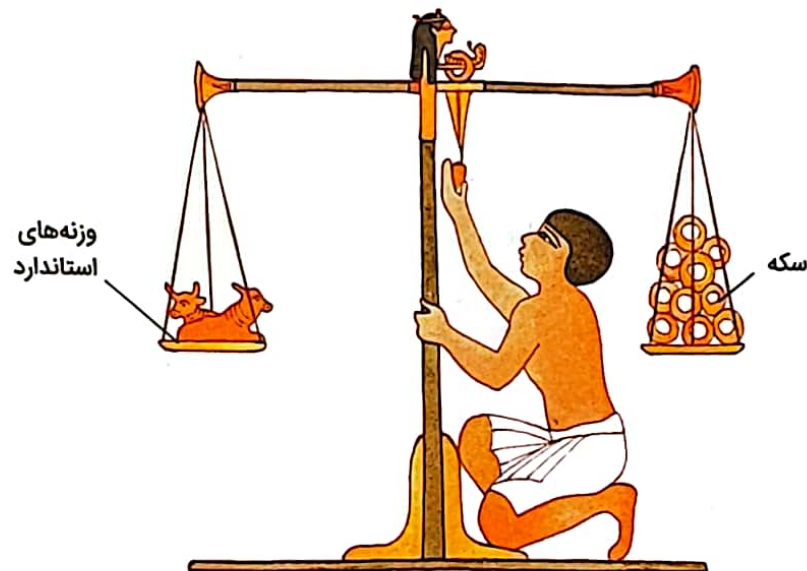
کج‌بیل

سکه‌های چین باستان از جنس برنز و به شکل چاقو. قرن ۳، قبل از میلاد مسیح

یا حتی چاقو

پول‌های فلزی به چند دلیل خوب بودند. کهنه و فرسوده نمی‌شدند. می‌توانستند در هر اندازه‌ای ساخته شوند. هرچقدر بزرگ‌تر بودند، ارزش بیشتری داشتند. همه طلا و نقره را دوست داشتند. این فلزها خیلی کمیاب بودند. بنابراین بیشترین ارزش را داشتند.

نقاشی‌های دیواری نشان می‌دهد که مصری‌های باستان، فلزهای گران‌بها را با وزنه‌های استاندارد وزن می‌کردند.

اولین سکه‌ها را کارگرهای کشوری به نام لیدیه ساختند.

امروز به آن کشور ترکیه گفته می‌شود.

مردم کشور لیدیه حدود ۲۶۰۰ سال پیش ساختن سکه را شروع

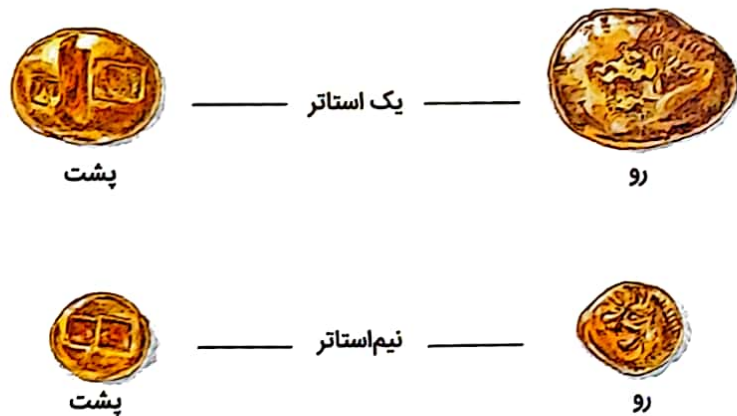
کردند. تقریباً هم‌زمان با اولین المپیک یونان باستان.

سکه‌ها نوع جدیدی از پول فلزی بودند. به سکه‌های کشور لیدیه، استاتر می‌گفتند.

آنها از مخلوط طلا و نقره ساخته می‌شدند.

استاترها همه در یک اندازه بودند و نقش سر شیر را داشتند. این علامت نشان می‌داد که آنها پول بودند.

بعدها، حدود ۱۴۰۰ سال پیش جریان جدیدی در چین شروع شد. مردم سکه‌های بزرگشان را به مغازه‌ها می‌سپردند. مغازه‌دارها هم به آنها نوشته‌ای می‌دادند. آن نوشته تعداد سکه‌هایی را نشان می‌داد که هر فرد به مغازه سپرده بود.

بعد از مدتی، خزانه‌داری چین نوشته‌هایی را روی کاغذ چاپ کرد. خزانه‌داری، بخشی از دولت است که پول می‌سازد و به هر نوشته ارزش معینی می‌دهد. آن نوشته‌ها به پول چینی تبدیل شدند.

ایده‌ی استفاده از سکه به عنوان پول گسترش پیدا کرد و همه جا پخش شد.

خیلی زود چینی‌ها استفاده از صدف را متوقف و شروع به ساخت سکه‌های آهنی کردند. اما سکه‌های آهنی، بزرگ و سنگین بودند و حملشان برای مردم سخت بود.

امروزه هر کشور پول کاغذی مخصوص خود را چاپ می‌کند و اسم متفاوتی برای پول خود دارد. اسم پول

در انگلستان پوند است.

در فرانسه فرانک است.

در آلمان مارک است.

در ایتالیا لیرا است.

در اسپانیا پیستا است.

در مکزیک پزو است.

در کانادا دلار است.

در ژاپن ین است.

در تایوان دلار است.

در استرالیا دلار است.

اسکناس‌های دلار در اداره‌ی چاپ و حک واقع در واشنگتن دی سی تهیه می‌شوند.
حکاک‌ها، طرح پول را روی صفحه‌ی استیل برش می‌دهند. بقیه‌ی کارگرا طرح‌ها را روی صفحه‌های چاپ قرار می‌دهند.

چاپگرها آن صفحات را در دستگاه چاپ قرار می‌دهند. مسئول‌های بخش چاپ، دلارهای جدید را چاپ می‌کنند.

در آمریکا به پول کاغذی دلار می‌گویند. همه‌ی دلارها یک اندازه و یک‌رنگ هستند. اما هفت ارزش گوناگون دارند. ۱ دلار، ۲ دلار، ۵ دلار، ۱۰ دلار، ۲۰ دلار، ۵۰ دلار، ۱۰۰ دلار.
در گذشته، آمریکا دلارهایی با ارزش بیشتر هم داشت ۵۰۰ دلار، ۱۰۰۰ دلار، ۱۰،۰۰۰ دلار، ۱۰۰،۰۰۰ دلار!

چاپ اسکناس‌های دلار کار خیلی سختی است. دولت نمی‌خواهد کس دیگری بتواند دلار تهیه کند. بنابراین حکاک‌ها در هر طرح هزاران خط باریک را کنار هم قرار می‌دهند.

چاپگرها از جوهری استفاده می‌کنند که ساختار شیمیایی آن محرمانه است. آنها حتی از کاغذی خاص برای چاپ استفاده می‌کنند.

حکاک

کاغذهای مخصوص پول

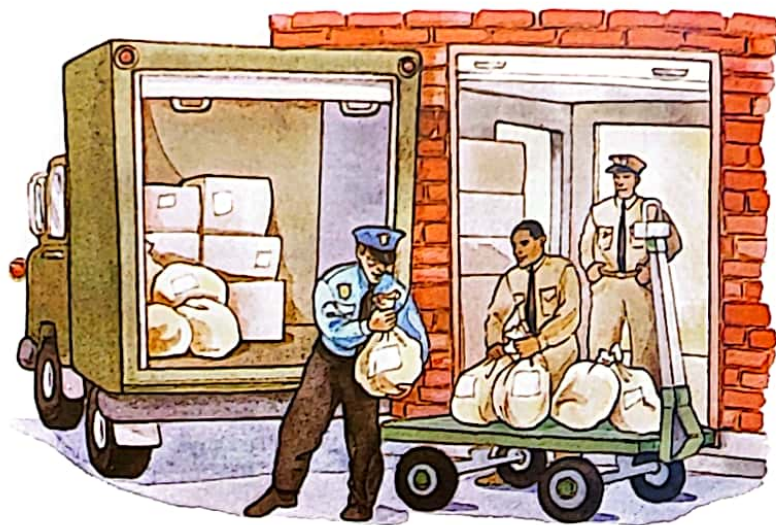
بازبینی

از فاصله‌ی نزدیک به یک اسکناس یک دلاری نگاه کنید.

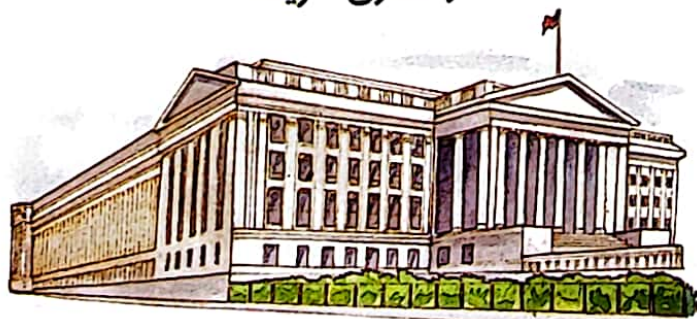

نخ‌ها و رشته‌های باریکی به رنگ قرمز و آبی در کاغذ خواهید دید. نقش‌های نامرئی دیگری هم در آن وجود دارد.

بانک‌ها اسکناس‌های کهنه را به واشنگتن دی‌سی می‌فرستند.
 خزانه‌داری اسکناس‌های کهنه را می‌سوزاند.
 آنها هر روز میلیون‌ها دلار اسکناس کهنه را می‌سوزانند.

خزانه‌داری آمریکا

اسکناس‌ها بین مردم دست به دست می‌شوند.

حدود یک سال می‌چرخند و می‌چرخند. بعد چروک و پاره می‌شوند.

شمش مس

سکه‌ها مخلوطی از چند فلز هستند. پنی از مخلوط مس و روی ساخته می‌شود.

تکه‌های نیکل خام

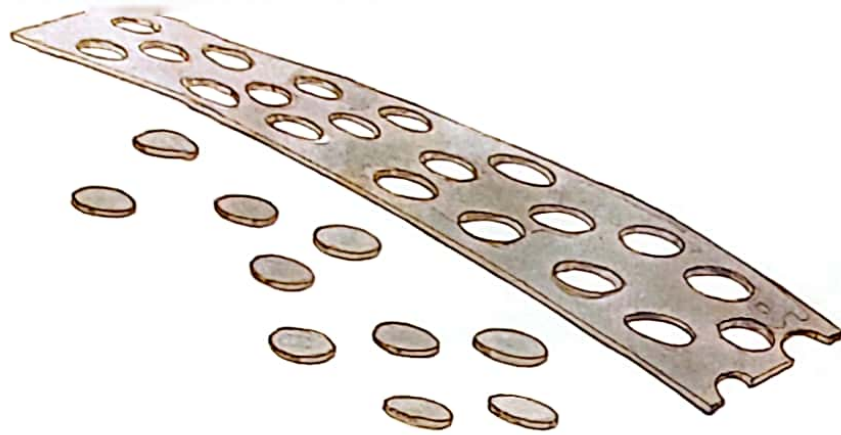
نیکل، دایم و کوارتر از مس و نیکل ساخته می‌شوند.

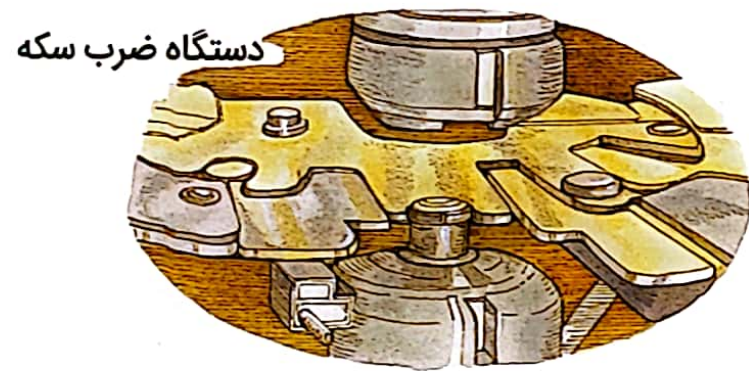
ضراب‌خانه‌ی آمریکا در واشنگتن دی‌سی سکه می‌سازد. آنها پنی (یک سنت)، نیکل (پنج سنتی)، دایم (ده سنتی) و کوارتر (بیست و پنج سنتی) می‌سازند.

در گذشته آنها سکه‌ی نیم دلاری و سکه‌ی یک دلاری از جنس نقره هم می‌ساختند. سکه‌ها خیلی بیشتر از اسکناس دوام می‌آورند.

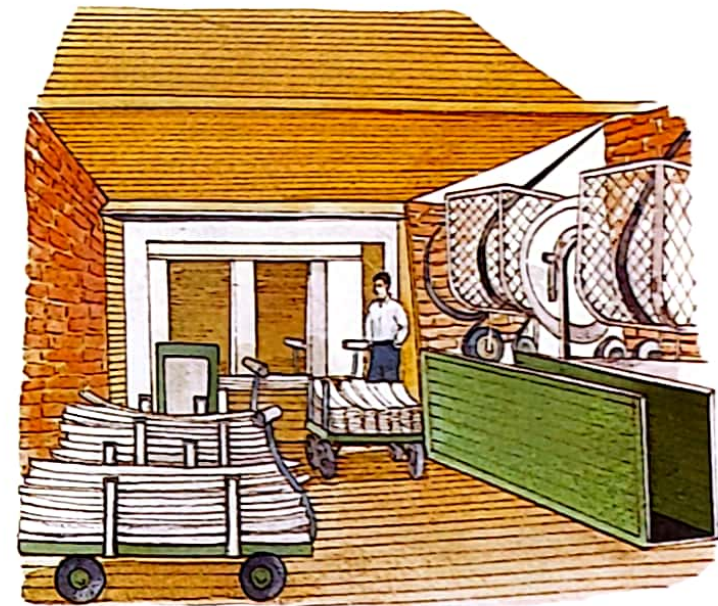
یک دستگاه دیگر نوارهای تخت را برش می‌زند و سکه‌های خام را از آن بیرون می‌آورد.
سکه‌های خام درواقع همان سکه‌های موجود در بازار است که هنوز طرحی روی آنها نخورده.

طرح سکه که روی ورقه‌های استیل نقش زده شده‌اند، به وسیله‌ی دستگاه‌های بزرگی روی سکه‌های خام حک می‌شود.

یک هنرمند طرح سکه‌ها را حکاکی می‌کند. بعد یک کارگر آن طرح را در دستگاه برش قرار می‌دهد.
بقیه‌ی کارگرها فلزها را مخلوط می‌کنند و آنها را به شکل شمش درمی‌آورند.
یک دستگاه شمش‌ها را فشرده می‌کند تا به نوارهای باریک تخت تبدیل شوند.
ضخامت این نوارها به ضخامت سکه‌های موجود در بازار است.

به پایین یقه‌ی رئیس جمهور روزولت روی سکه‌ی دائم نگاه کنید.
آیا حروف L و S را می‌بینید؟ این دو حرف مخفف اسم جان سیناک است.
او نقش سر روزولت را حکاکی کرده است.

یک نیکل نو و یک ذره‌بین بردارید. به طرح یقه‌ی رئیس جمهور
جفرسن روی سکه‌ی نیکل دقت کنید.
آیا دو حرف F و S را می‌بینید؟ این دو مخفف فیلیکس اشلاگ هستند.
او هنرمندی است که نقش سر جفرسن را روی نیکل حکاکی کرده است.

مردم از راه‌های گوناگونی پول درمی‌آورند.

عده‌ای کار می‌کنند و دستمزد می‌گیرند.

عده‌ای دیگر از راه فروشندگی پول درمی‌آورند.

عده‌ای به عنوان هدیه پول دریافت می‌کنند.

و عده‌ای هم پول توجیبی می‌گیرند.

تصور کنید می‌خواهید مقداری پول به دست آورید. می‌توانید چمن‌های نزدیک خانه را کوتاه کنید، برف پارو کنید، یا پرستار بچه‌ها باشید.

می‌توانید از حیوانات مراقبت کنید، علف‌های هرز باغچه‌ها را بچینید یا پیکی برای رساندن بسته‌ها باشید.

می‌توانید اسباب‌بازی‌های قدیمی و کتاب‌های خوانده شده‌ی خود را بفروشید.

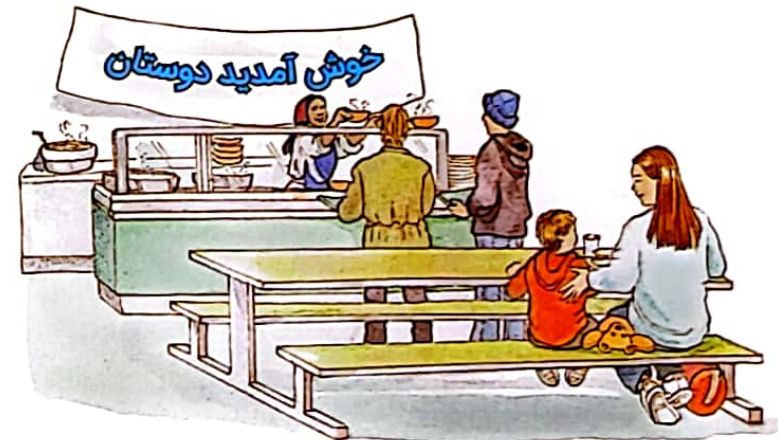
آیا می‌توانید به روش‌های دیگری برای پول درآوردن فکر کنید؟

همچنین می‌توانید به این مراکز پول بدهید:

- اماکن مذهبی
- بیمارستان‌ها یا مراکز حمایت از حیوانات
- اماکن هنری یا موزه‌ها
- و خیلی گروه‌های دیگر

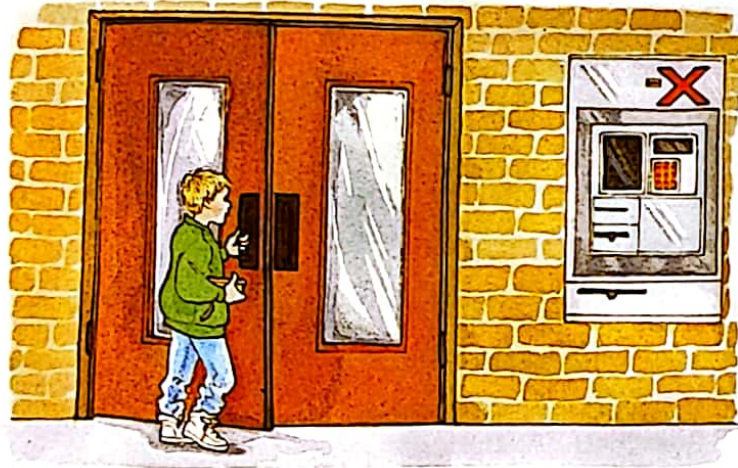
خرج پولی که خودتان به دست آورده‌اید، خیلی لذت بخش است. می‌توانید چیزی را که نیاز دارید، بخرید. اما همیشه اول نظریک بزرگ‌تر را بپرسید.

یا می‌توانید به خیریه پول بدهید. خیریه‌ها به افراد نیازمند کمک می‌کنند. ممکن است آنها خیلی پیر یا بی‌خانمان باشند. ممکن است کودکانی فقیر یا بیمار باشند.

اول پول هایتان را در خانه نگه دارید. یک جای خوب و امن برای پولتان پیدا کنید.

بعد از مدتی، پولتان را در بانک بگذارید.

پس انداز پول هم می تواند لذت بخش باشد. می توانید برای چیزی خاص پس انداز داشته باشید. ممکن است یکی از اینها را بخواهید:

- یک سی دی یا یک فیلم ویدئویی جدید

- یک دوچرخه یا اسکیت

- یک کتاب یا بازی کامپیوتری

- یا یک ژاکت یا کفش ورزشی

بانک‌ها همچنین یک مقدار بیشتر پول به شما خواهند داد. این پول اضافی به خاطر این است که پول خود را به آنها سپرده‌اید. به این پول اضافی "سود علی الحساب" می‌گوییم. تصور کنید ۱۰۰ دلار در بانک گذاشته‌اید. یک سال بعد می‌خواهید پولتان را پس بگیرید. بانک ۱۰۰ دلار خودتان را همراه مقداری سود علی الحساب به شما پس خواهد داد.

امروزه بانک‌ها همان کاری را انجام می‌دهند که فروشگاه‌های چینی سال‌ها قبل انجام می‌دادند. آنها از پول شما نگهداری می‌کنند و هر زمان که به پولتان نیاز داشته باشید آن را به شما برمی‌گردانند.

در طول سال، بانک از پول شما استفاده می‌کند. این پول را به افراد دیگر می‌دهد تا - خانه یا ماشین بخرند.

- شهریه‌ی دانشگاه را بدهند یا به سفر بروند.

- تلویزیون یا کامپیوتر جدید بخرند.

- یا هر چیزی که قیمت آن بیشتر از پولشان است. بانک با این کار، خرید کالا و خدمات را برای مردم آسان تر می‌کند. برای همین این کار بانک «ارائه تسهیلات» (به معنای آسان سازی کارها) نام دارد.

کسانی که از تسهیلات استفاده می‌کنند، باید آن را پس بدهند، همچنین براساس قرارداد با بانک باید مبلغی بیشتر از آنچه گرفته اند به بانک بپردازند، به این پول بیشتر هزینه‌ی تسهیلات می‌گویند. تصور کنید کسی ۱۰۰ دلار تسهیلات گرفته است. یک سال بعد آن را به بانک پس می‌دهد. بانک ۱۰۰ دلار را به اضافه‌ی هزینه‌ی تسهیلات از او می‌گیرد.

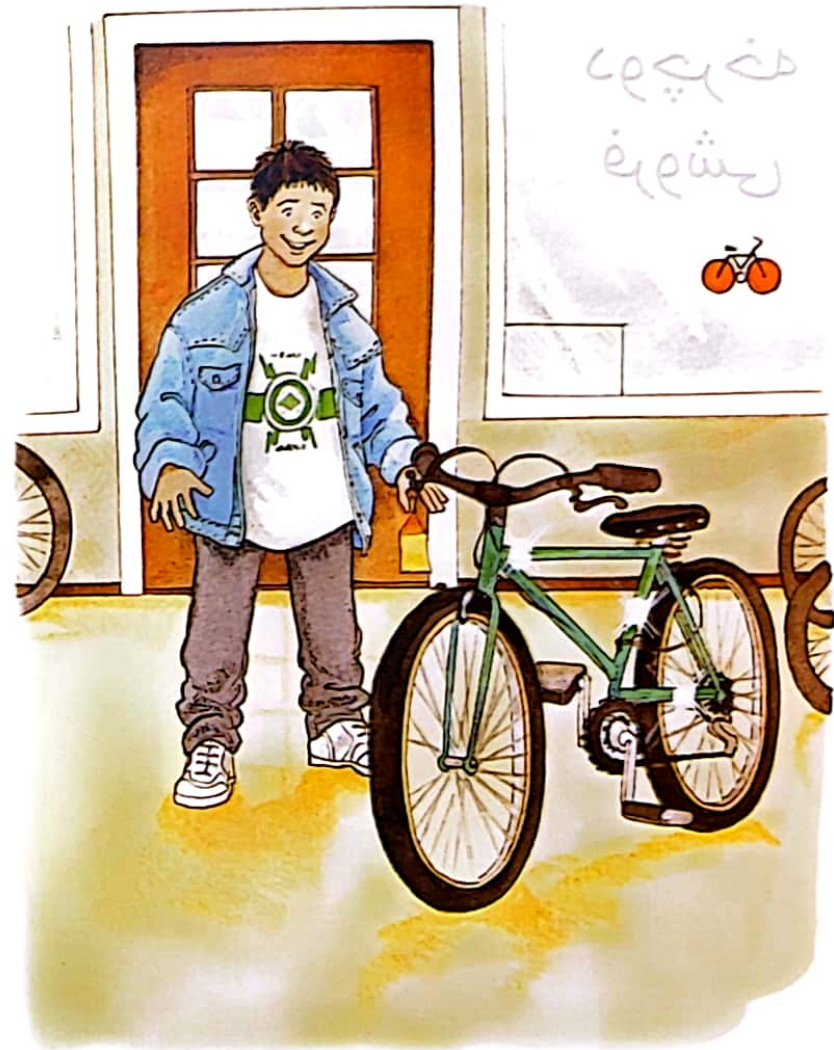

راه‌های گوناگونی برای پرداخت پول دوچرخه وجود دارد. می‌توانید ۷۵ دلار از حساب بانکی خود برداشت کنید.

و آن را به صاحب فروشگاه بدهید. به این، خرید نقدی می‌گویند.

تصور کنید ۱۰۰ دلار در بانک دارید. تصمیم می‌گیرید یک دوچرخه‌ی جدید بخرید. قیمت دوچرخه ۷۵ دلار است.

یا می‌توانید از یک بزرگ‌تر خواهش کنید که چک بکشد. چک به بانک می‌گوید که ۷۵ دلار به فروشنده‌ی دوچرخه بدهد. شما چک را به صاحب فروشگاه می‌دهید. صاحب فروشگاه چک را به بانک می‌برد. و بانک ۷۵ دلار به او می‌دهد.

یا یک بزرگ‌تر می‌تواند از کارت اعتباری استفاده کند. استفاده از کارت اعتباری مثل استفاده از تسهیلات است. بزرگ‌تر شما اطلاعات کارت اعتباری خود را در اختیار صاحب فروشگاه می‌گذارد و او یک رسید را پر می‌کند. بعد رسید را به شرکت صادرکننده‌ی کارت اعتباری می‌فرستد. شرکت کارت اعتباری، ۷۵ دلار به صاحب فروشگاه می‌دهد. همچنین برای بزرگ‌تر شما یک رسید ۷۵ دلاری می‌فرستد. و بزرگ‌تر شما به شرکت کارت اعتباری براساس قرارداد ۷۵ دلار یا بیشتر پرداخت می‌کند. پول نقد، چک یا کارت اعتباری. از هر روشی که استفاده کنید شما صاحب دوچرخه می‌شوید و صاحب فروشگاه، صاحب ۷۵ دلار.

پول درآوريد.

پس انداز كنيد.

خرج كنيد.

به خيره بدهيد.
چرخ چرخ، پول در گردش است.

۱۱ دوره
ناشر نمونه
کشور
سال مالی
۷۴،۷۲
۷۹،۷۸
۸۴،۸۳
۹۱،۸۸
۹۵ و ۹۶
۱۳۹۶

ناشر برگزیده ۶ دوره

در جشنواره کتاب‌های آموزشی رشد
(آموزش و پرورش)

قرار است با هم به سفر برویم. سفر در زمان! با این کتاب می‌توانیم رد پول را در تاریخ بگیریم. از زمانی که مردم برای خرید و فروش از صدف و نمک استفاده می‌کردند، تا روزی که سکه و اسکناس اختراع شدند و قوانین و مقرراتی را با خودشان آوردند. قوانینی مثل اینکه چطور باید پول درآوریم، این پول‌ها را چطور خرج کنیم و اگر به پول بیشتری نیاز داشتیم به کجا مراجعه کنیم و از چه کسی کمک بخواهیم.

جایگاه کتاب در استاندارد آموزش سواد مالی

تصمیم‌گیری مالی

مدیریت ریسک و بیمه

سرمایه‌گذاری

مفهوم سرمایه‌گذاری
سپرده‌گذاری

کارایی و درآمد

کسب درآمد

اعتبار و بدهی

تسهیلات

خرج و پس‌انداز

روش‌های پرداخت

بودجه‌بندی

مفهوم پس‌انداز

اکادمی
هوش مالی
نسبت طلایی زندگی

www.fintelligence.ir

کتاب‌های گفته
واحد کودک و خردسال
موسسه انتشارات قدیانی
www.ghadyani.org
تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۰۴۴۱۰

ISBN: 978-600-08-0848-8

